

ПЪСНОПОЙЦИ

КРОКОДИЛЪ И МАЙМУНА.

(Приказка.)

На бръга на една голъма река имало гора, въ която живѣли маймуни. Еднаждъ излѣзълъ изъ реката единъ крокодилъ и се изтегналъ на почивка подъ едно дърво. Съгледала го отгорѣ една маймунка и му рекла:

— Много ми е приятно, като те виждамъ, че си ми дошълъ на гости. Ще те почерпя също се намѣрило. Вѣрвамъ, че ще ти се харесатъ нашите плодове, за които всички казватъ: „Това е сжинска амброзия!“*, — Сътия думи тя друснала единъ клонъ, и около крокодила нападали много плодове.

Той хапналъ отъ тѣхъ, и наистина много му се харесали. За да зарадва своята крокодилица, той събрали останка отъ плодовете, благодарили на маймуната и се гмурналъ въ водата за къмъ дома си. Крокодилицата схрускала донесените плодове, облизала се и рекла:

— Който постоянно такива плодове яде, неговото сърдце е станало истинска амброзия. Ако ти наистина ме обичашъ, донеси ми тука сърдцето на маймуната!

Крокодилътъ отишъл при маймуната и ѝ рекълъ:

— Приятелко! Ти почестъ и много задрава мене и моята жена съ хубавия подаръкъ, който ни направи. Сега бди така любезна и направи съ посъщението си честь на нашата кѫща, та да можемъ и ние да се отрамимъ съ нѣщо прѣдъ тебе.

Маймуната отговорила:

— Но азъ съмъ сухоземно животно, а вашата кѫща е на вънхътъ въ реката. Какъ мога да дойда азъ у васъ!

— Много лесно, — рекълъ крокодилътъ — нашата кѫща е на едно прѣкрасно място върху едно островче. Качи се на гърба ми, и за твоето удоволствие азъ ще те отнеса дотамъ безъ всяка опасностъ!

Маймуната се съгласила и седнала на гърба му. Крокодилътъ замахалъ крака като лопати и полетълъ навънхътъ въ реката. Като видѣла отблизу дълбоката вода и голямитъ вълни наоколо си, маймуната се уплашила и рекла:

— Братко! Нека пѫтуваме по-подекичка; и по-прѣдпазливо, да не би да ме отмстятъ и сграбчи нѣкоя вълна!

Като чулъ тия думи крокодилътъ, по мислилъ си: „Сега, по срѣдата на реката, тя е напълно въ рѫцѣтъ ми; мога да ѝ съобща, какво я чака.“ И извикалъ високо:

*Старитѣ гърци вѣрвали, че има много богове. Храната, съ които се хранѣли тѣ, била много вкусна и се наричала амброзия.